

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ แนวหน้า

ฉบับวันจันทร์ที่ 8 มีนาคม พ.ศ.2564

เตือนชาวสวนมะพร้าว-มะยงชิด เผื่อระวังโรคแอนแทรกคโนส

กรมวิชาการเกษตร เตือนเกษตรกรผู้ปลูกมะพร้าวและมะยงชิดให้ระวังโรคแอนแทรกคโนส ซึ่งจะสามารถพบโรคแอนแทรกคโนสได้ในระยะติดผลจนถึงระยะเก็บเกี่ยวผลผลิต อาการบนใบ จะพบแผลรูปร่างไม่แน่นอน ขอบแผลชัดเจนสีน้ำตาลเข้ม กลางแผลสีน้ำตาลอ่อนบางใสกว่าเนื้อ ใบรอบๆ กรณีมีความชื้นสูง แผลที่เกิดบนใบอ่อนจะเพิ่มจำนวนขยายใหญ่อย่างรวดเร็วจนติดกัน ทั้งใบ ทำให้ใบบิดเบี้ยวหรือแห้งไหม้ หากรุนแรงจนถึงระยะออกดอก เชื้อราสาเหตุโรคจะเข้าทำลายช่อดอก โดยเห็นเป็นจุดสีน้ำตาลดำกระจายบนก้านดอก ทำให้ดอกเหี่ยว หลุดร่วง และไม่ติดผล อาการบนผลอ่อน จะพบผลอ่อนเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลดำและร่วงหล่น เชื้อราสาเหตุโรคนี้ สามารถแฝงอยู่ที่ผลอ่อนและไม่แสดงอาการของโรค แต่จะแสดงอาการเมื่อผลแก่ โดยพบจุดแผลสีน้ำตาลเล็กๆ ต่อมาแผลจะขยายลุกลาม บริเวณแผลอาจพบรอยแตก ทำให้ผลเน่า

หลังการเก็บเกี่ยวผลผลิตเรียบร้อยแล้ว เกษตรกรควรตัดแต่งกิ่งที่เป็นโรคและกำจัดวัชพืช รอบโคนต้นแล้วนำไปทำลายทิ้งนอกแปลงปลูก เพื่อลดปริมาณเชื้อราสาเหตุโรค ลดความชื้นในทรงพุ่ม และไม่ให้เป็นแหล่งสะสมของโรคในฤดูกาลผลิตต่อไป จากนั้น ให้ความสำคัญธาตุอาหารให้เหมาะสม ไม่ควรใส่ปุ๋ยไนโตรเจนมากเกินไป ส่วนแหล่งปลูกที่พบการระบาดของโรคเป็นประจำ ในช่วงที่ต้นแตกใบอ่อน เริ่มแทงช่อดอก และหลังติดผลอ่อน เกษตรกรควรพ่นด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืชสารแมนโคเซบ 80% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา 50 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือสารอะซอกซีสโตรบิน 25% เอสซี อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือสารโพรคลอราซ 45% อีซี อัตรา 15 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นทุก 7-10 วัน หลีกเลี่ยงการพ่นสารในช่วงที่ดอกบาน เพื่อป้องกันผลกระทบต่อแมลงช่วยผสมเกสร และควรหยุดพ่นก่อนเก็บเกี่ยวผลผลิตอย่างน้อย 7 วัน

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ ไทยรัฐ

ฉบับวันจันทร์ที่ 8 มีนาคม พ.ศ.2564

คอลัมน์หน้ามองฟ้า เท้าหยั่งดิน : มะพร้าวระวังโรคแอนแทรกคโนส



อากาศร้อนชื้น อบอ้าว และลมแรง กรมวิชาการเกษตร เตือนชาวสวนมะพร้าวและมะยงชิดให้ระวังโรคแอนแทรกคโนส...โรคจากเชื้อราที่พบกระจายอยู่ทั่วโลก โดยเฉพาะในเขตร้อนชื้นอย่างบ้านเรา จะพบการระบาดอย่างรุนแรง ด้วยมีลม ฝน แผลง ช่วยแพร่กระจายเชื้อ ที่สำคัญโรคนี้เข้าทำลายผลผลิตในระยะออกดอก ผลอ่อน โดยไม่แสดงอาการให้เห็น...แต่จะแสดงออกมาชัดเจนเมื่อผลผลิตแก่หรือเริ่มสุก ที่เราไม่สามารถจะแก้ไขอะไรได้อีกแล้ว

อาการของโรคที่พอจะพบเห็นได้...อาการบนใบ จะพบแผลรูปร่างไม่แน่นอน ขอบแผลชัดเจนสีน้ำตาลเข้ม กลางแผลสีน้ำตาลอ่อนบางใสกว่าเนื้อใบรอบๆ กรณีมีความชื้นสูง แผลที่เกิดบนใบอ่อนจะเพิ่มจำนวนขยายใหญ่อย่างรวดเร็วจนติดกันทั้งใบ ทำให้ใบบิดเบี้ยวหรือแห้งไหม้

หากรุนแรงจนถึงระยะออกดอก โรคจะเข้าทำลายช่อดอก เห็นเป็นจุดสีน้ำตาลดำกระจายบนก้านดอก ทำให้ดอกเหี่ยว หลุดร่วง และไม่ติดผล

อาการบนผลอ่อน ผลจะเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลดำและร่วงหล่น เชื้อ ราสาเหตุโรคนี้สามารถแฝงอยู่ที่ผลอ่อนและไม่แสดงอาการของโรค แต่จะแสดงอาการเมื่อผลแก่ โดยพบจุดแผลสีดำเล็กๆ ต่อมาแผลจะขยายลุกลาม บริเวณแผลอาจพบรอยแตก ทำให้ผลเน่า

ในแหล่งปลูกที่พบการระบาดของโรคเป็นประจำ ให้ใช้วิธีป้องกันเสียแต่เนิ่นๆ ต้องทำในช่วงที่ต้นแตกใบอ่อน เริ่มแทงช่อดอก และหลังติดผลอ่อน ให้ฉีดพ่นด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืช แมนโคเซบ 80% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา 50 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อะซอกซีสโตรบิน 25% เอสซี อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ โพรคลอราซ 45% อีซี อัตรา 15 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร ทุกๆ 7-10 วัน ไม่ควรฉีดพ่นสารการพ่นสารในช่วงที่ดอกบาน เพื่อป้องกันผลกระทบต่อแมลงช่วยผสมเกสรและควรหยุดพ่นก่อนเก็บเกี่ยวผลผลิต อย่างน้อย 7 วัน

หลังการเก็บเกี่ยวผลผลิต ควรตัดแต่งกิ่งที่เป็นโรคและกำจัดวัชพืชรอบโคนต้นแล้วนำไปทำลายทิ้งนอกแปลงปลูก เพื่อลดปริมาณเชื้อราก่อโรค ลดความชื้นในทรงพุ่ม และไม่ให้เป็นแหล่งสะสมของโรคในฤดูการผลิตต่อไป จากนั้นควบคุมปริมาณธาตุอาหารให้เหมาะสม...ไม่ควรใส่ปุ๋ยไนโตรเจนมากเกินไป